

Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu. Mk 16, 15

Ewangelizacja - O co w tym chodzi?

Warsztaty ewangelizacyjne, 11 maja 2013 r.

Zarys warsztatów:

- Motywacje i kondycja
- Treść (co głoszę = co przyjmuję)
- Forma (jak głosić?)
- Wyzwania i inspiracje

A: Ewangelizować bez lęku !? (...)

Zadaj sobie uczciwie pytanie: *Co cię skłoniło, żebyś się tu dziś pojawił? Jakie masz motywacje jeśli chodzi o ewangelizację? Dlaczego ewangelizujesz (czy chcesz ewangelizować)?*

Pałace wezwanie!

Wielu ludzi (szczególnie młodych) wątpi w to, że życie jest dobrem i nie widzą światła na swej drodze. Światło wiary rozświetla ciemność i pozwala zrozumieć, że istnienie jest owocem miłości Bożej i stąd ma nieocenioną wartość. **Człowiek, który zapomina o Bogu, traci nadzieję i staje się niezdolny do kochania swego bliźniego!**

Stawajcie się uczniami Chrystusa.

Wiara umacnia się, gdy jest przekazywana. Głoszenie Ewangelii wynika z radości spotkania z Chrystusem i z tego, że w Nim znalazło się skałę, na której można budować swoje istnienie. Chodzi o to, aby każdy z nas pozwolił się kształtować każdego dnia przez Słowo Boże: ono uczyni nas przyjaciółmi Jezusa i zdolnymi włączyć innych ludzi w tę przyjaźń z Nim. Pamiętajcie o darach, jakie otrzymaliście od Boga.

Idźcie!

Ewangelizować oznacza nieść innym Dobrą Nowinę o zbawieniu, a tą Dobrą Nowiną jest osoba: Jezus Chrystus. Ewangelizacja rozpoczyna się zawsze od spotkania z Panem Jezusem. Im lepiej Go znamy, tym bardziej pragniemy Go głosić. Duch Święty zamieszkuje w nas i rozpala nasz umysł i serce – po-

budza do czynienia dobra, służenia innym, dawania świadectwa. Pozwólcie, aby kierowała wami moc miłości Boga. Miejcie odwagę wyjść ku innym i poprowadzić ich na spotkanie z Bogiem.

Docierajcie do wszystkich narodów.

Zmartwychwstały Chrystus posłał swoich uczniów, aby dawali świadectwo o Jego zbawczej obecności. Bóg pełen miłości pragnie, aby wszyscy ludzie zostali zbawieni – niech to pragnienie stanie się naszym! Nie lękajcie się być świadkami swojej wiary. Mówienie napotkanym o radości spotkania z Chrystusem jest cennym darem.

Nauczajcie!

Bycie ewangelizatorem rodzi się z miłości, jaką wlał w nas Chrystus. Głoszenie Chrystusa słowem i czynami szczególnie przez bliskość i świadectwo. Pierwszym aktem miłości, jaki możemy uczynić dla bliźniego, jest dzielenie się źródłem naszej nadziei: **ten, kto nie daje Boga, daje zbyt mało!** Nie obawiajcie się proponować innym spotkania z Chrystusem. Przyzywajmy Ducha Świętego, On poprowadzi nas do coraz głębszego poznania i większego umiłowania Chrystusa i uczyni nas twórczymi w przekazywaniu Ewangelii.

Mocni w wierze

Ewangelizacja nie jest naszą inicjatywą i nie zależy przede wszystkim od naszych zdolności, lecz jest ufną i posłuszną odpowiedzią na wezwanie Boga, dlatego opiera się nie na naszych siłach, ale na Jego mocy. Moc czerpiemy z modlitwy i sakramentów. Autentyczna ewangelizacja rodzi się z modlitwy i jest przez nią wspierana: musimy najpierw rozmawiać z Bogiem, abyśmy mogli mówić o Bogu. Dłuższe wsłuchiwanie się w Jezusa i

rozmowa z Nim obecnym w Najświętszym Sakramencie rodzi nowy zapal misyjny.

Z całym Kościołem

Nikt nie może być sam świadkiem Ewangelii – potrzebujemy Kościoła. Owoce ewangelizacji należą do całego Kościoła. Dawajmy siebie, aby Jezus był głoszony i miłowany, aby mu służyło i aby wzrastało królestwo Boże. Każdy z was jest cenny w wielkiej mozaice ewangelizacji!

Oto ja, Panie!

Wysłuchajmy się w głębi w głos Jezusa, który wzywa nas do głoszenia Ewangelii. Jego serce otwarte jest na wszystkich, bez różnicy, a Jego ramiona są wyciągnięte, aby dosięgnąć każdego. Bądźcie sercem i ramionami Jezusa! Idźcie świadczyć o Jego miłości. Wykorzystujcie wspólnie wasze talenty w służbie głoszenia Ewangelii! Wiemy, że Duch Święty daje siebie tym, którzy w pokorze serca są gotowi do takiego głoszenia. Nie lękajcie się: Jezus, Zbawiciel świata, jest z nami przez wszystkie dni aż do skończenia świata.

Ewangelizacja Profetyczna:

KERYGMA: Pierwsze głoszenie Dobrej Nowiny

KATECHEZA: Stopniowe nauczanie wiary

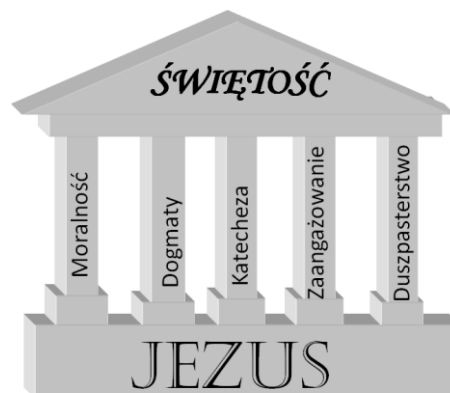
Katecheza jest przedłużeniem orędzia kerygmatycznego

„...Kerygma zwraca się do człowieka jako osoby i ma na uwadze całego człowieka. Chce uzyskać odpowiedź nie tylko umysłu, który mówi: tak jestem przekonany, to jest prawda, lecz odpowiedź osoby: wierzę !!!...”

Ks. Franciszek Blachnicki „Sympatycy czy Chryścijanie”

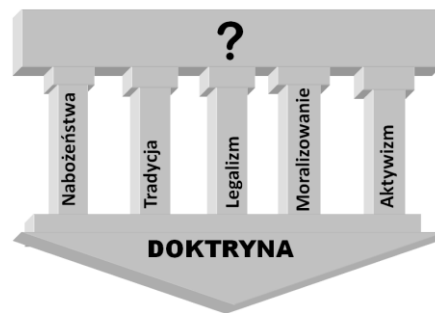
Pierwsze jest to co ma być pierwsze: kerygma = Jezus

W ewangelizacji wszystko ma swoje określone miejsce i swoją kolejność

!!! Fundamentalna zasada !!!

Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do królestwa Bożego. J 3,3-7

KERYGMAT APOSTOŁÓW: JEZUS:

- Zbawiciel – wybawia nas z naszych grzechów. Poza Nim nie ma innego sposobu zbawienia.
- Pan – ma wszelką władzę w niebie i na ziemi; zwycięża szatana i śmierć.
- Mesjasz – pełen Ducha Świętego i udziela Go tym, którzy w Niego wierzą

Zadaj sobie kolejne pytanie:

Jaki obraz Boga noszę w swoim sercu? O jakim Bogu mówię? Jaki obraz przekazuję? [jeśli oczywiście o Nim mówię]

	KERYGMA
Etymologia	Głosić, krzyczeć
Przedmiot	Urodzić się na nowo, mieć życie
Treść	JEZUS Umarły – Zbawiciel Zmartwychwstały – Pan Uwielbiony – Mesjasz
Metoda	Głosimy Jezusa jako Dobrą Nowinę i zwracamy się do woli – osobiste świadectwo
Działający	Ewangelizator – świadek pełen Ducha Świętego
Cele	Osobiste spotkanie z Jezusem przez wiarę i nawrócenie, Głoszenie Jezusa jako Pana i Zbawiciela
Odpowiedź	Odpowiedź osobista Mój Zbawiciel Mój Pan Mój Mesjasz
Czas	Dziś

	KATECHEZA
Etymologia	Strzec, gromadzić, nauczać
Przedmiot	Wzrastać w Chrystusie, mieć życie w obfitości
Treść	Doktryna wiary, moralność, dogmaty, Biblia, itd
Metoda	Nauczamy w sposób uporządkowany i stopniowo, zwracamy się przede wszystkim do rozumu – wiara całego Kościoła
Działający	Katechista – nauczyciel pełen Ducha Świętego
Cele	Spotkanie z Ciałem Chrystusa: wspólnota, Świętość ludu Bożego
Odpowiedź	Odpowiedź wspólnotowa Nasz Zbawiciel Nasz Pan Nasz Mesjasz
Czas	Od dziś....

Wizja ewangelizacji

pre-ewangelizacja

ewangelizacja (kerygmat)

„ewangelizacja dokonuje się tam, gdzie jest spotkanie z człowiekiem”

szkoła ucznia [szkoła wzrostu]
(katecheza)

Jakaś forma formacji katechumenalnej

Mistagogia, diakonia (służba)

Jakaś forma wzięcia odpowiedzialności za Kościół (zaangażowanie)

KERYGMAT DZISIAJ

1. Miłość Boża

Bóg ciebie kocha, jest Ojcem miłującym cię osobiście i bezwarunkowo – chce dla ciebie jak najlepiej. Jer 31,3; Iz 54,10; Iz 43,1; Iz 49,15; 1J 4,8; 1J 4,19

2. Grzech – nie możesz zbawić się sam.

Grzech jest odrzuceniem Boga i Jego prawa. Człowiek żyje według swoich norm i chodzi swoimi drogami – jest zbuntowany, nieufny, niezależny i zamknięty w sobie, w egoizmie. Rz 3, 23; Rz 6,23; Rz 11,32; Rz 14,23; J 8,34; Ps 51,7; Rdz 2,17; J 9,41; Prz 8,32

3. Jezus jedyny Zbawca – już cię zbawił

Jezus umarł na krzyżu za ciebie, zapłacił cenę swojej krwi, aby cię zbawić. J 3,16-17; J 10,10; Rz 4,24-25; Rz 5,8; Ef 2,4-5; 1J 1,7; Kol 2,13-14; J 16,33; Dz 4,12; 1Tm 2,5

4. Wiara i nawrócenie – przyjmij Jezusa, przyjmij dar zbawienia

Otwórz swoje serce i zaproś Jezusa. Uznaj Jezusa jako swojego Pana i Zbawiciela. Ef 2,8; J 3,3; Dz 3,19; Ap 3,20; Jer 31,18; Rz 5,1-2; 1J 1,9; Dz 2,38

5. Proś o dar Ducha Świętego i przyjmij Go

Jezus udziela nam Ducha Świętego, który jest światłem i mocą Bożą. On jest źródłem żywej wiary, przemiany wewnętrznej i uświęcenia. Ez 36,26; Dz 1,5; Dz 2,39; Ap 22,17; J 7,37-39; Łk 11,13; Ez 37,14; Gal 3,14

6. Wspólnota wiary i miłości to Kościół Chrystusa

Trzeba wzrastać w nowym życiu – to dokonuje się we wspólnocie braterskiej. Spotkanie z Chrystusem prowadzi do spotkania z braćmi i siostrami we wspólnocie. Rz 12,5; Kol 2,19; 1P 2,9-10; 1Tm 3,15; Ef 2,20; Ef 4,11-13; Dz 2,42

AKTUALNOŚĆ: DZISIAJ

Chodzi o to, aby mówić w sposób aktualny, aby skuteczność zbawienia stała się obecna.

BEZPOŚREDNIOŚĆ: DO CIEBIE

Chodzi nie o to, by mówić bezosobowo czy teoretycznie o miłości Boga, lecz, by dać jasno do zrozumienia, że „Bóg kocha cię osobiście, właśnie ciebie”.

WZAJEMNE POWIAZANIE 6 TEMATÓW

Wszystkie tematy są wewnętrznie powiązane i wzajemnie od siebie uzależnione, stanowią logiczny ciąg.

Zastanów się: Gdybyś był na miejscu osoby, która jest ewangelizowana, to co chciałbyś usłyszeć?

Po co ewangelizować?

„Bo my nie możemy nie mówić tego, cośmy widzieli i słyszeli” Dz 4, 20

Czy naprawdę spotkałeś Jezusa?

- **ocalił** mnie od śmierci, **powołuje** do Życia
- zabiera strach, **nie muszę się bać**
- **wyzwolił** mnie z grzechu
- **prowadzi mnie**, pokazuje właściwą drogę
- napędza mnie **Radością**
- przychodzi z nadzieją
- jest Bogiem, któremu na mnie zależy
- jest obecny i **działa** konkretnie w moim życiu
- jest obok mnie, **daje mi siłę** i mnie wspiera

**Głosić Jezusa: to mówić o tym,
Kogo znam i o tym, co już jest**
/Ks. Franciszek Blachnicki/

Czy ty w to wierzysz?

Czy naprawdę tego doświadczasz?

A jakie masz doświadczenie Boga w ostatnim czasie? Czy i jak Go spotykasz? Kim dla Ciebie dzisiaj jest?

„Ludzie, - choćbyśmy nie głosili im Ewangelii - będą mogli zbawić się na innych drogach, dzięki miłosierdziu Bożemu, **ale czy my sami możemy się zbawić, jeśli zaniechamy jej głoszenia** z powodu gnuśności, lęku, wstydu się Ewangelii – jak pisał św. Paweł – lub kierowania się fałszywymi poglądami?” /Paweł VI, EN, n. 80/

„Absolutna nadrzędność zadania ewangelizacji dla dzisiejszego Kościoła”. „Kościół jest dla ewangelizacji” (Lineamenta)

„W ewangelizacji chodzi (...) o doprowadzenie do egzystencjalnego spotkania z rzeczywistością, czyli z żywą osobą Chrystusa Zbawiciela”. /ks. F. Blachnicki/

„Głoszenie Ewangelii nie jest przekonywaniem, ale daniem świadectwa o rzeczywistości, która już JEST”. /ks. F. Blachnicki/

W jakiej ty żyjesz rzeczywistości?

Czy Jezus Chrystus jest Twoją rzeczywistością?

A może jest tylko alternatywą, z której korzystasz, gdy ci to pasuje lub do której się uciekasz, kiedy masz problem?

Czym żyjesz? O co się troszczysz?

Czym się przejmujesz? I czy to przejmuje kontrolę nad tobą?

Czego się najbardziej obawiasz? Dlaczego?

Jakie jest twoje życie?

Ewangelizacja jest głoszeniem Życia, ponieważ jest następstwem poznania prawdziwego Życia – Jezusa Chrystusa, którego uczyniłem swoim życiem. **Ewangelizacja to styl życia.**

Na czym ten styl życia polega? Jak wygląda? Głosić Chrystusa może ten, w kim On ŻYJE.

Duch Święty: stylem życia ewangelizatora

O kształcie życia ewangelizatora decyduje Duch Święty, gdyż to On kieruje ewangelizacją, ma prymat w planowaniu i przebiegu ewangelizacji.

„Wszyscy, którzy zostali powołani do głoszenia Ewangelii, winni całkowicie podporządkować swoje działanie kierownictwu Ducha Świętego, jak w początkach Kościoła, tak i dzisiaj działa w każdym głosicielu Ewangelii, jeśli tylko poddaje się on jego kierownictwu” (EN, nr 65)

Wspólnota w ewangelizacji

„Problem bezowocności dzisiejszej ewangelizacji, współczesnej katechezy, jest problemem eklezjologicznym” Dlaczego?

(Wprowadzenie w: Lineamenta, s. 10)

„Obowiązek ewangelizacji należy uważać za łaskę i właściwe powołanie Kościoła; wyraża on najprawdziwszą jego właściwość; Kościół jest dla ewangelizacji” (EN 3)

Musimy na nowo głosić Chrystusa we wspólnotach, jeszcze raz, żywego, takiego, którego doświadczamy, nie tylko takiego, który zadziałał w naszym życiu kilka lat temu, ale takiego, którego znamy, z którym żyjemy na co dzień, który działa DZIŚ !!!

bo ewangelizacja jest super!

Na spotkaniach we wspólnotach, powinniśmy skupić się na świadectwie i pokazać sobie, że ewangelizacja oprócz tego że jest obowiązkiem – jest super, i jest niekiedy niezłą zabawą, a na pewno sposobem na życie.

Nie powinniśmy zanudzać suchą teorią „czym jest ewangelizacja”.

TRZEBA NA NOWO ROZBUDZIĆ W NAS DUCHA EWANGELIZACJI 2Tm 1, 6-8

C: ŚWIADECTWO w ewangelizacji

Świadectwo życia

„Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwaliли Ojca waszego, który jest w niebie” (Mt 5, 16)

„Sam przykład chrześcijańskiego życia i dobre uczynki spełniane w duchu nadprzyrodzonym mają już siłę pociągania ludzi do

wiary i do Boga.” KKK 2044

Świadectwo słowa

„Nawet najpiękniejsze świadectwo przestanie wreszcie kiedyś oddziaływać bez objaśnienia, podbudowania i rozwinięcia go przez jasne i niedwuznaczne wieszczanie Pana Jezusa.

To właśnie chciał wyrazić Święty Piotr w słowach: „bądźcie zawsze gotowi do uzasadnienia tej nadziei, która w was jest”. Dlatego Dobra Nowina obwieszczona przez świadectwo życia, musi być wcześniej czy później obwieszczona także słowem życia” (Paweł VI, EN 22)

Dz 22, 1-21; Dz 26, 1-32

DLACZEGO ŚWIADECTWO?

polecenie Boże

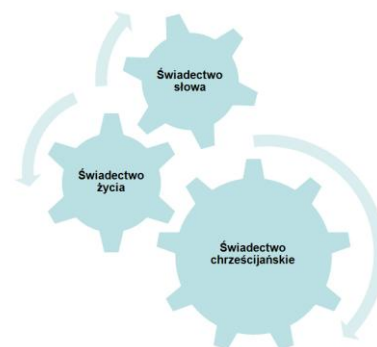
nie można tego podważyć

angażuje emocje

można odnieść do życia rozmówcy

mówi o praktyce, a nie teorii

osobiste

Cztery części świadectwa

1. **Jaki byłem** i jak bardzo potrzebowałem zbawienia. Akcent kładziemy na życie z dala od Pana – sposób życia i konsekwencje
2. **Osobiste spotkanie z Jezusem** – jak ułożył On drogę, aby nas spotkać; kiedy, jakie okoliczności, kto mi w tym pomógł; jak przyjęliśmy zbawienie Jezusa
3. **Przemiana** wszystkiego w Jezusie; owoce spotkania z Jezusem
4. **Zachęta** – Pan może tego dokonać w tobie

Cechy charakterystyczne świadectwa: RKC

Radosne

Radość jest pierwszym znakiem tego, kto znalazł ukryty skarb. Nie chodzi o radość biorącą się z braku problemów, lecz o „radość w Panu, która jest naszą ostoją” (Ne 8,10).

Krótkie (3-5 minut)

Nie trzeba wyolbrzymiać ani naszego grzechu, ani zbawczego dzieła Bożego wyszukując cuda czy powiększając czyny

Chrystocentryczne

Nie koncentruj się na tym kto je wygłasza, aby inni go podziwiali, lecz na Jezusie i Jego dziele.

Ćw. Napisz swoje świadectwo według wzoru:

- Co odegrało w twoim życiu główną rolę przed nawróceniem? Co tobą kierowało?
- Co skłoniło cię do tego, aby otworzyć się na Pana Jezusa i uwierzyć w Niego?
- Jak doszło do tego, że uczyniłeś krok wiary w kierunku Jezusa?
- Jak konkretnie wyglądały twoje kroki w kierunku Jezusa Chrystusa?
- Jak zmieniło się twoje życie po tym, jak zaufałeś Jezusowi?
- Jakie inne zmiany w twoim życiu dała ci wiara w Jezusa Chrystusa?
- Zachęta dla innych

D: ROZMOWA KIEROWANA. Jak rozmawiać o Jezusie, czyli szkoła skutecznego ewangelizatora.

Spotkanie i cel

Rozpoczynając rozmowę (postawa):

słuchacz – świadek – prezenster

1. Ja mam być bardziej słuchającym niż rozkazującym.
2. Mam być bardziej świadkiem niż wyrzutem sumienia.
3. Mam być bardziej pokazującym (prezentującym) niż broniącym czegoś.

III. „Zasady” prowadzenia rozmów.

1. Kierownica - trzymać się kierunku rozmowy. Mam jasno widzieć konkretny cel rozmowy.
2. Hamulec - nie gnaj na złamanie karku. Dostosuj prędkość do warunków na drodze.
3. Skrzynia biegów - biegi zmieniam po kolei. Inaczej będzie zgrzyt.
4. Sprzęgło - wrzuc na luz ! ;) nie spinaj się – postaw na działanie Ducha Świętego. Zostaw więc czas na wolną decyzję. Przy każdej zmianie biegu – wciśnij sprzęgło – wezwij Ducha !
5. Sygnalizacja świetlna - trzeba cały czas uważać na sygnalizację. Czerwone może pojawić się w każdym momencie. STOP to STOP. Szacunek do osoby. Sygnał wrażliwości na człowieka.
6. Pedał gazu (autostrada): Gdy ktoś jest zainteresowany można przyspieszyć. Świadectwo (Bóg jest prawdziwy); Słowo Boże (Bóg mówi); Modlitwa (Bóg działa)
7. Paliwo – Co wlewasz do serca człowieka? Na czym jedziesz? Nie rozcieńczaj kerygmatu (nie wlewaj wody do paliwa).
8. Objazd – Są sytuacje wymagające objazdu (obejścia).
9. GPS (Nawigacja): Daj się kierować Duchowi Świętemu - Trzeba być przygotowanym – nie wszystko na spontana – ale otwartość też na Ducha Świętego jest potrzebna.

Podsumowanie

- Bóg troszczy się o rozmowę bardziej niż ty.
- Nie przecz od pierwszego zdania.
- Wysłuchaj go.
- Szanuj jego doświadczenie.
- Pamiętaj – jego poglądy ukształtowały lata – nie zmieni ich chwila.
- Nie bądź w tej rozmowie najważniejszy.
- Nie mów wszystkiego co wiesz.
- Nie ty nawracasz drugiego człowieka – pozostaw to Duchowi Świętemu.
- Świadczyć bardziej niż dyskutować.
- Nie chciej zatriumfować – pokornie szukaj z rozmówcą prawdy.

5. Problemy w rozmowie.

- Bóg jest wszędzie (ultradeiści).
- Nie potrzebuję instytucji (wolni chrześcijanie).
- Czy muszę być na mszy (wybiórcza religijność)
- Grzechy duchowieństwa (zgorszenie klerem)
- Obłuda wierzących (zgorszenie praktykującymi).
- Doświadczenie przeszłości (zranienia w kontaktach)
- Kościół miesza się do polityki. (rozdwójenie).

5a. Problemy w nas...

1. „Jak rozpocząć rozmowę”?
2. Blokady, lęk we mnie.
3. Zmęczenie materiału, wypalenie.
4. Nieoddana Jezusowi własna grzeszność, niechęć nawrócenie
5. Zranienia i porażki.
6. Braki wiedzy, wiary, stałości, doświadczenia
7. Egoizm i pycha
8. ...

IV. Najczęstsze błędy w formułowaniu orędzia i w rozmowie.

1. Brak wykorzystania kerygmatu.
„Nie głosimy siebie, lecz Jezusa Chrystusa jako Pana, a siebie uważamy za [...] sługi ...” (2 Kor 4,5)
2. Nie zachowanie kolejności lub pomijanie tematów głoszonego kerygmatu.
3. Niedokładne i pośpieszne wyjaśnianie treści kerygmatu.
4. Brak odwołania się do Pisma Świętego.
5. Głoszenie ze smutkiem i postawą zamknięcia.
6. Wymuszanie decyzji.
7. Straszenie.
8. Błędne myślenie, iż to ja mam decydujący wpływ na podjęcie decyzji przez osobę ewangelizowaną.
9. Oskarżanie.
10. „Usprawiedliwianie Boga”.
11. Zerwanie kontaktu z rozmówcą.
12. Niesłuchanie osoby ewangelizowanej.
13. Przedmiotowe traktowanie Ducha Świętego.
14. Mówienie o Bogu jako Tym, który ma dopiero przyjść, którego dopiero mamy spotkać (a przecież jest On z nami od chrztu).
15. Dyskutowanie.
16. „Zagadanie” spotkanego człowieka.
17. Używanie górnolotnych fraz, wykładanie teorii.
18. Wypowiadanie się w kwestiach niezrozumiałych dla nas samych.
19. Osobiste odbieranie złości rozmówcy na Kościół czy samego Boga.
20. Zbytne poddanie się emocjom.
21. Brak autentyczności.

JEZUS CHRYSTUS

jest moim światłem i życiem oraz jedyną drogą do Ojca, przyjąłem Go jako mojego Pana i Zbawiciela; oddałem Mu swoje, aby nim kierował.

Modlitwa zawierzenia życia JEZUSOWI

Panie Jezu, Ty kochasz mnie dzisiaj takiego, jakim jestem. Wierzę w Twoje zmartwychwstanie i w to, że Bóg uwielbił Cię, napełnił Duchem Świętym i dał Ci Imię, które jest ponad wszelkie imię. Przyjmuję pełnię Twojej miłości, uznając przed Tobą moją grzeszność. Dziękuję Ci, że przebaczyłeś moje grzechy umierając za mnie na krzyżu. Przepraszam, że nie zawsze żyłem zgodnie ze słowami Twojej Ewangelii.

Ty mnie pięknie stworzyłeś, umiłowałeś, pokochałeś. Jezu, oddaję Ci całe moje życie i wybieram Ciebie jako jedynego PANA i ZBAWICIELA – otwierając moje serce przed Tobą. Poddaję się całkowicie Tobie i Twojej świętej woli, abyś uczynił ze mną, co zechcesz. Nie chcę już więcej być centrum mojego życia – Panie, Ty przejmij kierowanie! Pragnę, aby wszystkie moje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty ku służbie i chwale Twojego Boskiego Majestatu. Ty jesteś źródłem miłości, która mnie wypełnia. Nie chcę być niewolnikiem żadnej wady lub żądz, która oddala mnie od Ciebie.

Otwieram Ci całkowicie bramę mojego serca. Króluj we mnie! Ześlij na mnie Swojego Ducha, abym stał się taką osobą, jaką chcesz abym był. Niech On odnowi we mnie Boże podobieństwo i pozwoli mi na nowo radować się tym, że jestem Dzieckiem Bożym. Spraw, abym jak Maryja był sługą Twojego Słowa, aby moje życie ciągle zbliżało mnie i innych do Ciebie. Posyłaj mnie tam, gdzie chcesz, aby przeze mnie inni doświadczali Twojego nieskończonego miłosierdzia. Ty, który jesteś i pochylasz się nad każdym z wielką czułością i łagodnością, ulecz mnie i zachowaj od wszelkiego złego. W Tobie pokładam całą swoją nadzieję, zostań ze mną na zawsze. Jezu ufam Tobie! Tobie chwała i cześć na wieki. Amen

Pomoce: odwiedź stronę <http://dde.warszawa.pl>, a znajdziesz tam między innymi:

1. e-teczkę 2012
 - Czym jest ewangelizacja?
<http://tmoch.net/de/1-eteczka-ewangelizacja.pdf>
 - Kerygmat.
http://tmoch.net/de/2-eteczka_kerygmat.pdf
 - Świadectwo
<http://tmoch.net/de/3-e-teczka-swiadectwo.pdf>
2. Prezentacje (Materiały -> Do pobrania)
3. Literaturę

